

Arkeologisk undersökning i form av schaktningsövervakning 2018–19

Östra Karaby kyrka, fornlämning L1988:4415/Östra Karaby 1:1

DRÄNERING OCH OMLÄGGNING AV GOLV

Östra Karaby socken, Eslövs kommun
Skåne län

Arkeologisk undersökning i form av schaktningsövervakning 2018–19

Östra Karaby kyrka, fornlämning L1988:4415/Östra Karaby 1:1

DRÄNERING OCH OMLÄGGNING AV GOLV

Östra Karaby socken, Eslöv kommun
Skåne län

Skånearkeologi

Per Sarnäs

Midgårdsgatan 3

216 19 Malmö

Tel: 0708-82 78 16

E-post: info@skanearkeologi.se

Webb: www.skanearkeologi.se

Arkeologisk undersökning i form av schaktningsövervakning 2018–19
Östra Karaby kyrka, fornlämning L1988:4415/Östra Karaby 1:1
Dränering och omläggning av golv
Östra Karaby socken, Eslövs kommun
Skåne län

Skånearkeologi
Rapport 2021:1

Författare: Per Sarnäs
Grafisk form: Anders Gutehall
Omslagsbild: Knapp som påträffades i långhuset (LUHM 32974:1)

Kartor: © Lantmäteriet/Metria ordernr 827860

© Skånearkeologi 2021

Innehåll

Sammanfattning	5
Inledning	6
Topografi och fornlämningsmiljö	6
Undersökningsresultat	7
Utvändiga arbeten	7
Invändiga arbeten	9
Fynd	11
Tolkning och källkritik	12
Referenser	13
Tekniska och administrativa uppgifter	15

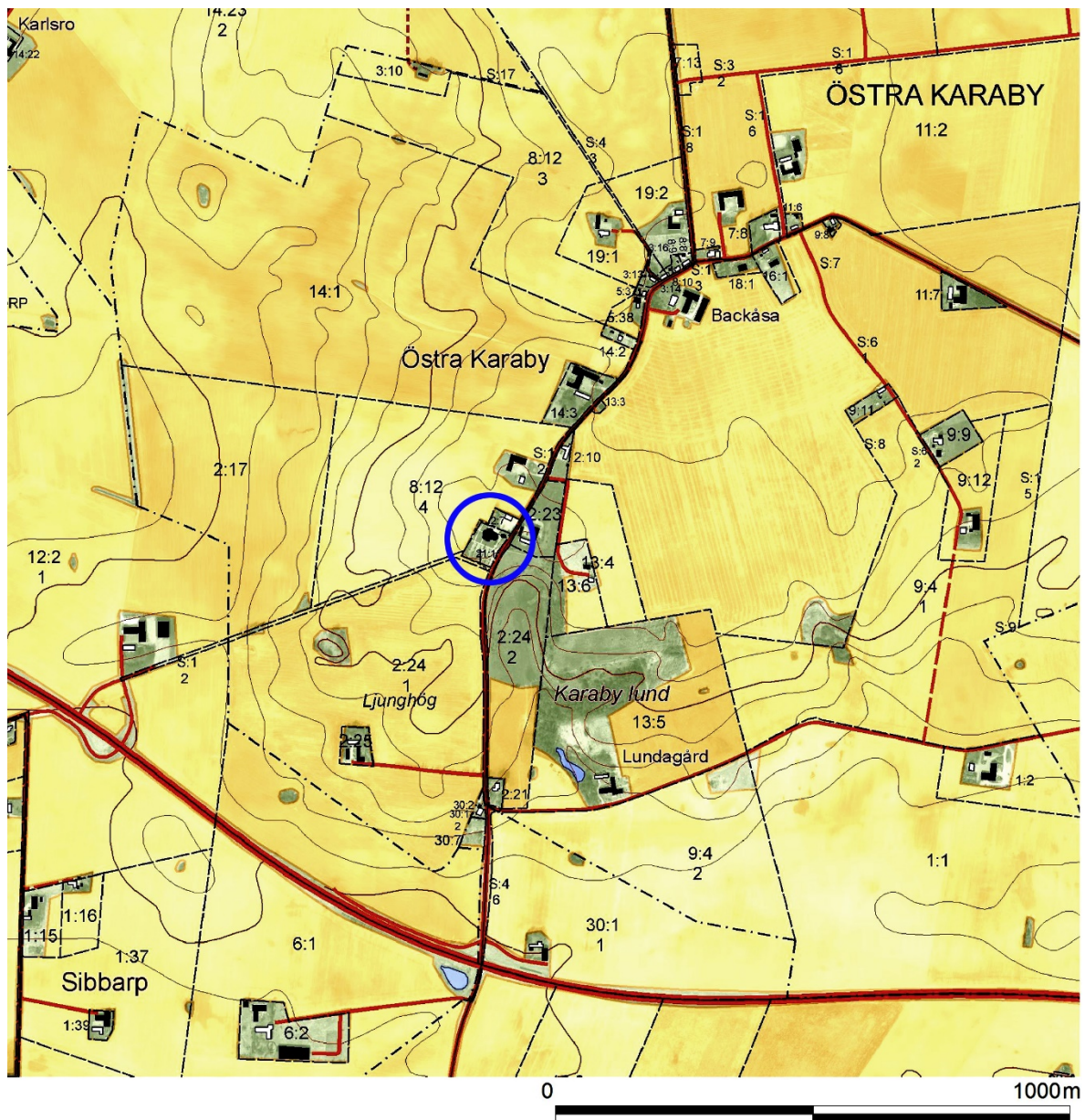
Bilagor

Bilaga 1 Fyndlista

Figur 1. Karta över Skåne med Eslövs kommun markerat med grått och Östra Karaby socken med blått.

Figur 2. Del av fastighetskartan över Östra Karaby. Läget för Östra Karaby kyrka är inringat med blå cirkel.
© Lantmäteriet

Sammanfattning

Med anledning av att Eslövs pastorat genomförde dränering och bortledning av dagvatten utvändigt och lade om golv invändigt i Östra Karaby kyrka genomfördes arkeologisk dokumentation i enlighet med två beslut från Länsstyrelsen Skåne.

Den arkeologiska undersökningen inleddes med de utvändiga dräneringsarbetena. Schaktningen började vid kyrkans sydvästra hörn och fortsatte åt öster och rundade koret. Närmast kyrkan tog man endast bort singeln och ca 0,1 m av underlaget. Själva dräneringsschaktet drogs en bit utanför kyrkan på ett avstånd mellan 1,3–2 m. I schaktet framkom fundamentet efter en strävpelare. Vid schaktningen nordost om vapenhuset framkom en enkel rad med stenar. Troligen har de utgjort kantstenar för en gång som lett från ingången till kyrkogården fram till vapenhuset. Vid kyrkogårdsingången framkom en stenläggning som sträckte sig ca två meter in på kyrkogården. Knappt fem meter in på kyrkogården påträffades några stora stenar längs en sträcka av ca fyra meter. Det kunde inte avgöras om de låg strukturerat men bör ha ingått i någon form av konstruktion.

De invändiga arbetena inleddes med en metalldetektering av fyllningen under brädgolven i bänkkvarteren. Vid metalldetektering påträffades en hel del kopparmynt och sju silvermynt. Förutom mynt påträffades bokspännen, knappar, en remsölja och spik. Vid metalldetekteringen påträffades även olika sten- och tegelkonstruktioner i kyrkan. I södra långhuset framkom stora partier av ett tegelgolv som är lagt i fiskbensmönster. Teglet är av medeltida format med måtten 26,5 x 12,5 x 7,5 och är mestadels satt i sand. I norra långhuset påträffades ett par mindre ”öar” av tegelgolvet. Under tegelstensgolvet framkom rester efter ett äldre golv lagt med natursten direkt på den underliggande matjorden. Stenläggningen har troligen varit täckt av kalkbruk, möjligen ursprungligen, men kalkbruket har till stora delar slitits bort. Troligen har stenläggningen fungerat som armering och bärlager. Invid långhusmuren kunde man se avtryck i kalkbruket efter stenar som tagits bort. De borttagna stenarna har troligen ingått i murade väggbänkar som har varit ca 0,45 m breda. I södra långhusmuren kunde den sedan länge igenmurade sydportalen ses genom att grunden med huggen sandsten hade ersatts med vanliga gråstenar längs en sträcka av 1,3 m mitt emot nordportalen.

Inledning

Med anledning av att Eslövs pastorat genomförde dränering och bortledning av dagvatten utvändigt och lade om golv invändigt i Östra Karaby kyrka genomfördes arkeologisk dokumentation enligt två beslut från Länsstyrelsen Skåne. De båda besluten avsåg arkeologisk undersökning i form av schaktningsövervakning. Det första beslutet gällde de utvändiga arbetena och omläggning av golv invändigt (431-29827-2016). Det andra beslutet avsåg en undersökning av en framkommen stenansamling i nordöstra hörnet av långhuset (431-35670-2018).

Konserveringen har utförts av Lovisa Dahl och myntbestämningarna har gjorts av Gitte Ingvardson, båda vid Lunds universitets historiska museum.

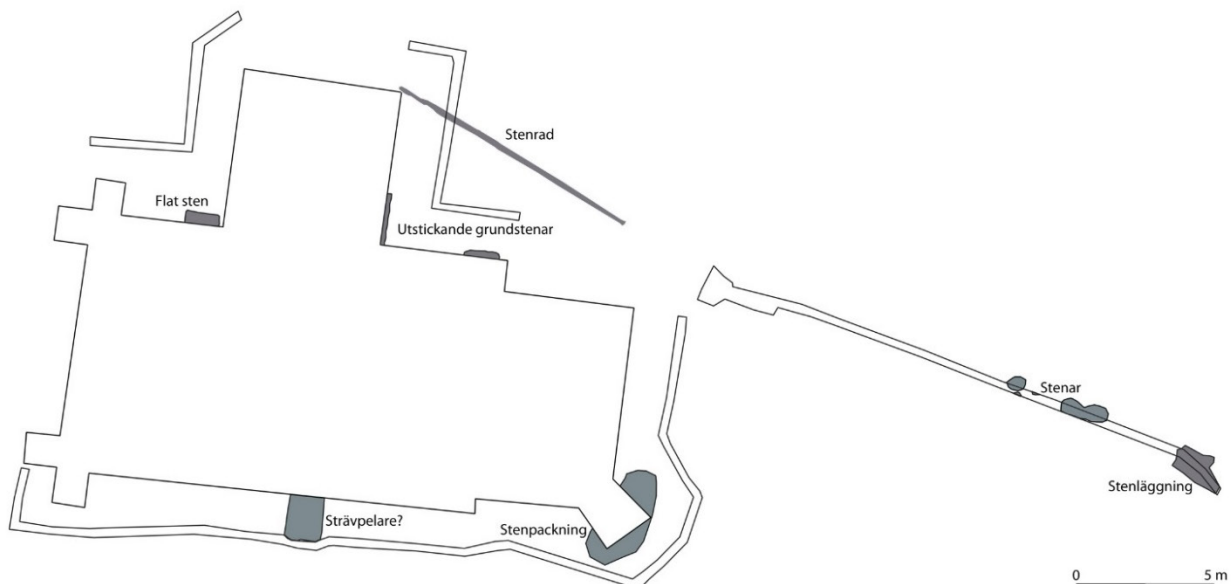
Topografi och fornlämningsmiljö

Östra Karaby omnämns i skriftliga källor första gången 1514 och skrivs då Östre Karlebye i Palteboken. Förleden i Karaby är troligen karl med betydelsen: fri man.

Byn Östra Karaby ligger på en mycket markant backe i gränsen mellan ett höglänt backlandskap och den sydvästsånska slätten utmed kusten. Från kyrkogården har man milsvid utsikt mot slättmarkerna i söder, väster och nordväst.

Östra Karaby ligger i en mycket fornlämningsrik trakt med såväl gravar som boplatser från olika tidsperioder. Inne på kyrkogården söder om kyrkan ligger resterna av en gravhög (L1988:3786). Sydost om kyrkan finns en markant ravin som har kallats Karaby lund (L1988:4431). I Prästrelationerna 1790–93 berättas att här i gamla dagar varit ”een stoor helgedom, hvilckens beskaffenheetd och nu meehrehdeels gåån utur folcks minne”. Vidare omtalas att ”dhen marcknaden ock dhet offer som är i Hallaröd” ska ha ägt rum i anslutning till den omnämnda helgedomen. Enligt Hallvard Tveitens sockenbeskrivning ska det ha varit en årlig marknad vid Olofsmäss, 29 juni, en marknad som senare flyttades till Hallaröd och på 1700-talet vidare till Hörby. Hallvard Tveiten förlägger häradets tingsplats till den plana höjden ovanför lunden. Under andra delen av 1600-talet ska tinget ha flyttats till Vittskövle i Torrlösa socken. I anslutning till tingsplatsen ska det ha funnits en avrättningsplats vid några uppresta stenar kallade Steilestenar. Prästrelationerna omtalar i beskrivningen över Reslöv socken att ”rättestade seges hafva varit på Carleby backe, vidh några stenar ...., som kallas Steilestenar” (Fornsök). Det är nog ingen tillfällighet att Östra Karaby kyrka har uppförts invid lunden som sannolikt varit en hednisk offerlund.

Figur 3. Schaktplan som visar de dokumenterade schakten, stenar och stenkonstruktioner. Schakten var ca 0,3 m breda och ungefär lika djupa.

Figur 4. Fotot visar en rektangulär stenpackning med minst två skift gråsten. Konstruktionen är troligen rester efter en äldre strävpelare.

Östra Karaby kyrka består av ett romanskt långhus med rakavslutat kor samt en västförlängning från 1800-talet och ett vapenhus i norr från 1700-talet. Kyrkan har inget torn och klockorna hänger i en klockstapel nordost om kyrkan. Vapenhuset ligger på norra sidan av kyrkan och enligt Mattias Karlsson brukar vapenhuset ligga på den sida som är närmast byns bebyggelse (Karlsson 2015).

Kyrkans ålder är något osäker men bör ligga inom den romanska perioden före 1200-talets mitt (Börjesson 2019).

Det finns noggrant förda räkenskaper över kyrkans renoveringar från 1700-talet fram till mitten av 1800-talet (Underhållsplan för Östra Karaby kyrka).

Undersökningsresultat

UTVÄNDIGA ARBETEN

Den arkeologiska undersökningen inleddes med de utvändiga dräneringsarbetena. Schaktningen började vid kyrkans sydvästra hörn och fortsatte åt öster och rundade koret. Närmast kyrkan tog man endast bort singeln och ca 0,1 m av underlaget. Själva dräneringsschaktet drogs en bit utanför kyrkan på ett avstånd mellan 1,3–2 m. I schaktet framkom fundamentet efter en strävpelare i form av en 1,3 x 1,6 m stor stenpackning (figur 4). I sydöstra kornhörnet står i dag en strävpelare och vid schaktningen framkom en större stenpackning under denna (figur 6). Möjligen är stenpackningen en rest efter den äldre strävpelare som enligt räkenskaperna murades om 1758 (Underhållsplan för Östra Karaby kyrka). Nästa etapp av de utvändiga schaktningsarbetena började nordväst om kyrkan och fortsatte österut. I hörnet mellan långhuset och vapenhuset framkom en lite större flat sten i långhusgrunden (figur 5). Dess funktion är okänd. Schaktningen framför vapenhuset övervakade inte då det bedömdes föreligga en minimal risk för att man skulle påträffa äldre lämningar efter kyrkan och schaktdjupet var så pass ringa att gravar ej berördes. Vid

Figur 5. I det nordvästra hörnet mellan Vapenhuset och långhuset framkom en flat utstickande sten.

Figur 6. Stenpackningen som framkom under strävpelaren i kyrkans sydöstra hörn

schaktningen nordost om vapenhuset framkom en enkel rad med stenar (figur 7). Troligen har de utgjort kantstenar för en gång som lett från ingången till kyrkogården fram till vapenhuset. I hörnet mellan vapenhuset och långhuset framkom en rad med utstickande stenar i grunden. Även vid långhusets nordöstra hörn påträffades utstickande stenar i grunden. Sträckan norr om koret dokumenterades inte. Det finns dock ett antal foton av korgrunden som togs av de som schaktade. De utvändiga schaktningsarbetena avslutades med ett schakt från den gamla ingången till kyrkogården bort mot ett brunnsläge strax nordost om kyrkan. Vid kyrkogårdsingången framkom en stenläggning som sträckte sig ca två meter in på kyrkogården (figur 9). Knappt fem meter in på kyrkogården påträffades några stora stenar längs en sträcka av ca fyra meter (figur 8). Det kunde inte avgöras om de låg strukturerat men bör ha ingått i någon form av konstruktion.

Dokumentationen genomfördes i form av inmätning med RTK-GNSS (GPS) och fotografering med digital kamera. Det finns foton över den framrensade grunden längs de delar där schakten har mätts in.

Figur 7. Vid Vapenhusets nordöstra hörn påträffades en stenrad som av riktningen att döma kan ha varit kantstenar till en gång som lett från kyrkogårdsgården till Vapenhuset.

Figur 8. I schaktet ut mot den gamla ingången till kyrkogården framkom flera stora stenar som inte verkade ha legat strukturerat.

Figur 9. Vid den gamla kyrkogårdsingången påträffades en stenläggning som sträckte sig ca två meter in på kyrkogården.

INVÄNDIGA ARBETEN

De invändiga arbetena påbörjades i september 2019 med metalldetektering av fyllningen under det borttagna golvet eftersom man ville avlägsna en del av denna fyllning. Endast bänkkvarteren detekterades då mittgångens fyllning skulle kvarligga. Vid metalldetektering påträffades en hel del kopparmynt och sju silvermynt. Förutom mynt påträffades bokspännen, knappar, en remsölja och spik. Fynden mättes in manuellt och lades in på en plan över kyrkan (figur 11 & 13).

I samband med metalldetekteringen påträffades olika sten- och tegelkonstruktioner i kyrkan. I södra långhuset framkom stora partier av ett tegelgolv som är lagt i fiskbensmönster. Teglet var av medeltida format med måtten 26,5 x 12,5 x 7,5 och var mestadels satt i sand men det förekom även att teglet var satt i kalkbruk. I norra långhuset påträffades ett par mindre ”öar” av tegelgolv som dock var lagda i en något avvikande riktning gentemot golvet i södra långhuset. Teglet var dock av samma typ och de låg på ungefär samma nivå. Möjligen är de resultatet av omläggningar i samband med begravingar inne i kyrkan. I sydvästra delen av långhuset var tegelgolvet i betydligt sämre skick vilket kan bero på gravläggningar som medfört att man brutit upp golvet och sedan satt om det. Det framkom även några större gråstenar nära södra långhusmuren som troligen markerar en grav. Likaså framkom ett omrört och nersjunket parti i södra långhushalvan strax intill mittgången som även det kan vara en grav (figur 10 & 12).

Efter det att de äldre golven och konstruktionerna rensats fram fotograferades långhuset i syfte att skapa en 3D-modell. Det rädde vid fotograferingstillfället ojämna ljusförhållanden med ömsom mulet väder och ömsom solsken genom kyrkfönstren vilket påverkade exponeringarna. Modellen har skapats av Anders Gutehall. Utifrån 3D-modellen har sedan ett ortofoto tagits fram. Detta ortofoto ligger till grund för den planritning som framtagits och som kompletterats med egna inmätningar i kyrkan, bland annat fyndinmätningen.

Figur 10. Planritningen baserar sig på dels en analog inmätning av fynd, dels ett ortofoto som tagits fram ur 3D-modellen (se figur 11). I den nordöstra delen skapades en separat 3D-modell efter att all lös fyllning rensats bort. Denna del av planritningen utgör därför stratigrafiskt sett en lägre nivå. Skala 1:50.

I samband med metaldetekteringen i nordöstra långhuset påträffades rikligt med sten som initialt föreföll ligga i mer än ett lager. Det framkom önskemål från församlingen att få reda på mer om detta stenlager, dels av intresse för kyrkans historia, dels för att ta reda på om stenlagret kunde påverka det nya golvets bärlighet. Länsstyrelsen fattade ett separat beslut för denna del av undersökningen.

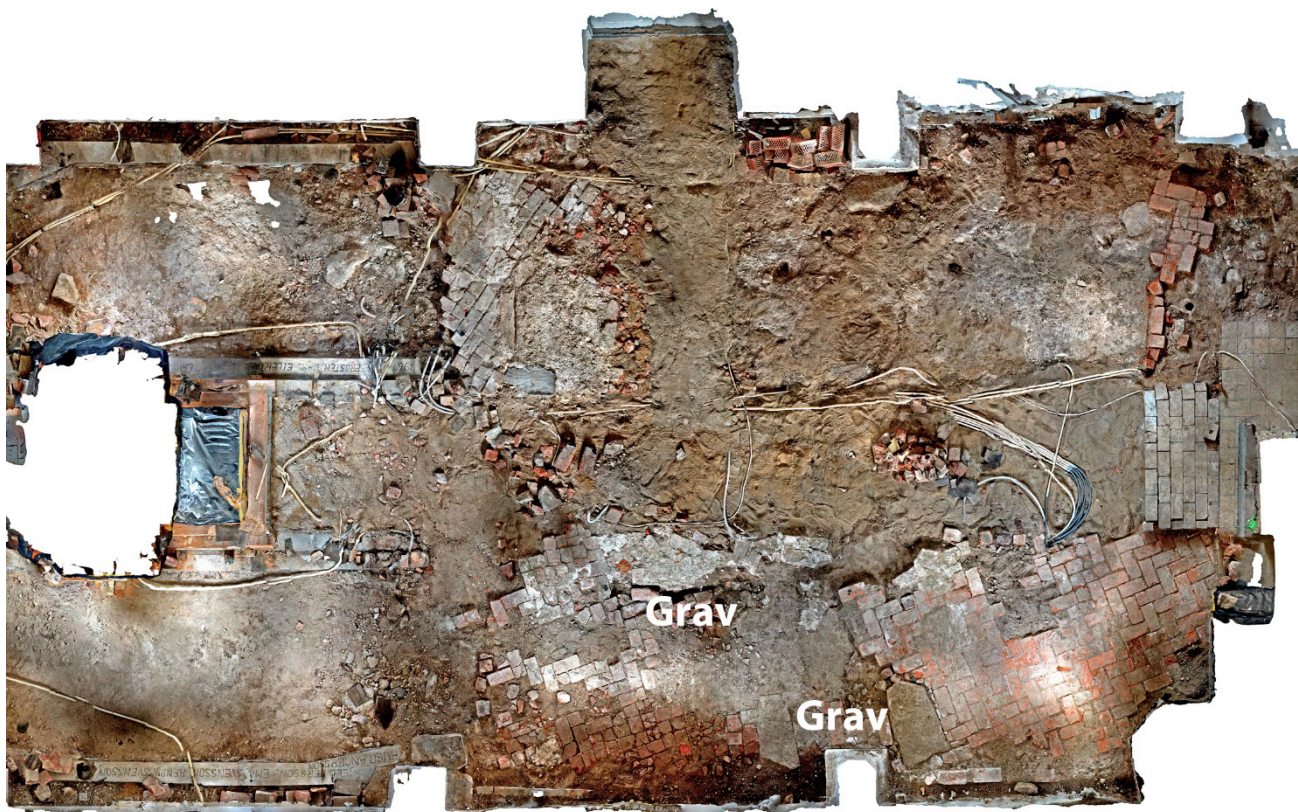
Innan undersökningen började hann man lägga ut syllarna för det nya brädgolvet vilket i viss mån begränsade undersökningsmöjligheterna. Ytan med stenansamlingen rensades genom att all lös fyllning avlägsnades och en separat 3D-modell togs fram för denna del. I syfte att undersöka lagerbilden upptogs två mindre schakt (figur 10). Stenarna visade sig vara rester efter ett äldre golv lagt med natursten direkt på den underliggande matjorden. Stenläggningen har troligen varit täckt av kalkbruk vid någon tidpunkt, möjligen ursprungligen, men kalkbruket har till stora delar slitits bort. Troligen har stenläggningen fungerat som armering och bärlager. Rester av stengolvet påträffades även under tegelstensgolvet i sydöstra delen av långhuset och under den mindre resten i nordvästra delen. Invid långhusmuren kunde man se avtryck i kalkbruket efter stenar som tagits bort. De borttagna stenarna har troligen ingått i murade väggbänkar som har varit ca 0,45 m breda. Höjden på bänkarna kunde inte avgöras.

Valvfundamenten står direkt på stengolvet och kalkbruksgolvet ligger upp mot pilastern. Stengolvet torde därför vara äldre än valvslagningen.

I södra långhusmuren kunde den sedan länge igenmurade sydportalen ses genom att grunden med huggen sandsten hade ersatts med vanliga gråstenar längs en sträcka av 1,3 m mitt emot nordportalen.

Samtliga framkomna golv och strukturer finns kvar under det nylagda golvet

Fynd

Samtliga fynd som tillvaratogs framkom i samband med metalldetekteringen och utgörs därför mestadels av metall. En glaspärkla påträffades dock i samband med rensningsarbete. Metallfynden domineras av mynt som har fått dateringar från medeltid och fram till början av 1800-talet. Förutom mynt framkom bokspännen, knappar, soljor och en muskötkula. Det förekom dessutom rikligt med fönsterglas och några enstaka människoben.

Figur 11. Ortofoto över hela kyrkan förutom koret. Det vita fältet till vänster i bilden är den inplastade orgeln. Ortofotot är framtaget av Anders Gutehall. Skala 1:75.

Figur 12. Fotot visar de tre bokknäppen och tre av de fyra knapparna som påträffades vid metalldetektoravsökningen. Foto: Lovisa Dahl (LUHM). Skala 1:1.

Figur 13. Fotot visar fem av de 18 mynt som påträffades vid metalldetekteringen. De fem avbildade mynten är samtliga av silver. Foto: Lovisa Dahl (LUHM). Skala 1:1.

Figur 14. Invid den norra långhusmuren kunde man på ett par ställen se avtryck efter stenar i kalkbruket.

Det framkom sammanlagt 18 mynt. Av dessa mynt var sex präglade 1719 och ett 1805 och ett 1825. Det äldsta myntet är präglat under den svenske kungen Magnus Erikssons tid som regent över Skåne, 1332–1360. Ytterligare två mynt är präglade under tidsperioden 1350–1360. Det framkom även två Tjurhuvudsbrakteatrar som dock har präglats under en lång tid, 1365–1500. Det påträffades dessutom ett tyskt viertel witten som har präglats under perioden 1365–1480. De äldsta mynten framkom i nordöstra hörnet av kyrkan i samband med att stengolvet rensades fram. De yngre mynten påträffades huvudsakligen på den södra sidan av långhuset (figur 13; Bilaga 1).

TOLKNING OCH KÄLLKRITIK

I Danmark var kalkbruksgolv vanligast på Själland och verkar vara ett ursprungligt golvmaterial. Det saknas dock tillförlitliga dateringar. I en del fall låg kalkbrukslagret på kullersten. Under högmedeltiden var golven jämna medan under senmedeltiden kunde golven bli ojämna och bestå av blandade golvmaterial. Ofta la man de nya golven ovanpå de gamla varför golvnivåerna kom att höjas med tiden. Enligt Henriette Rensbro finns det flera exempel på att kalkbruksgolven ersätts av andra golvtyper först i och med valvslagningen i kyrkorna. Väggbänkar är vanligast i östra Själland vilket Rensbro förklarar med att dessa kyrkor i större utsträckning undersökts av personer med adekvat utbildning. Väggbänkarna har med tiden i vissa fall kommit att ingå i nya golv och i något fall i fundamenten för valvpelare (Rensbro 2007).

Dateringarna av de golv som framkommit vid undersökningen är mycket ungefärliga. Tegelsengolvet är naturligtvis äldre än brädgolvet som finns under kyrkbänkarna och som har lagts om vid ett flertal tillfällen. Den första uppgiften om ett brädgolv i räkenskaperna härrör från 1779 då brädgolvet lades om under såväl mans- som kvinnosidan. Det finns dock en äldre uppgift från 1756 om att man lägger om golvet under bänkarna som samtidigt målades om. Det framgår dock inte explicit vad det är för golv som läggs. Eftersom man uttryckligen lägger om ett brädgolv 1779 så är det sannolikt golvet från 1756 som åsyftas. Det finns sedan uppgifter om att golv läggs om i kyrkan vid upprepade tillfällen. Av räkenskaperna kan man då sluta sig till att kyrkan fått ett brädgolv under bänkarna senast 1756. I samband med att man har lagt brädgolv har man även fört på grus över det gamla tegelsengolvet. I sanden under brädgolvet som borttogs i samband med den nu genomförda renoveringen påträffades ett flertal mynt, några bokknäppen, knappar och soljor. Det är rimligt att anta att dessa mynt och knäppen trillat ned mellan golvspringorna i samband med gudstjänster och kollekt. Det äldsta av dessa mynt är från 1676 och det

Yngsta är från 1825. Flertalet av mynten är präglade i början av 1700-talet. Flera av mynten är slitna och kan ha varit i cirkulation länge. Teglet i golvet har samma dimensioner som det tegel som påträffades på altaret 1947 i samband med en större renovering. Altaret var uppbyggt av sandsten och gråsten i tre skift. Under tegelstenarna fanns en äldre putsad yta (Börjesson 2019). Möjligen har tegelgolvet anlagts någon gång under senmedeltiden samtidigt som man har byggt om altaret.

Kyrkan förlängdes 1846 efter ritning av Brunius. Vid den arkeologiska undersökningen framkom den gamla nedbrutna västgaveln. Den igenmurade sydportalen kunde ses tydligt i långhusets södra grund.

De flesta mynt som framkom härrör antingen från andra halvan av 1300-talet eller början av 1700-talet. Det är rimligt att denna omständighet avspeglar någon av de ombyggnader som företagits i kyrkan. Enligt Byggnadsantikvarie Kerstin Börjesson bör valvslagningen i kyrkan genomförts under slutet av 1300-talet eller början av 1400-talet (Börjesson 2019). I samband med en så pass omfattande ombyggnad av kyrkan har troligen även golvet fått åtgärdas. Då valvpilastrarna står direkt på stengolvet så kan man anta att kalkbruksgolvet har lagts eller lagts om vid valvslagningen. Det faktum att valvpilastern står direkt på stengolvet och att stengolvet i sin tur är lagt i matjorden tyder på att stengolvet är det ursprungliga golvet. Att de äldsta mynten påträffades i nordöstra delen av långhuset kan möjligen förklaras med att de härrör från offer vid det Mariaaltare som med stor sannolikhet har funnits i denna del av kyrkan och vars fundament man eventuellt fortfarande kan se delar av än idag (Helander m.fl. 1993; Liebgott 1989). Att det inte påträffades några medeltida mynt i den sydöstra delen av långhuset beror troligen på att de äldre lagren ligger under tegelstengolvet. De sex mynten från 1719 går inte att koppla till någon större ombyggnad. I räkenskaperna förekommer bara en uppgift om att 20 nya kyrkstolar förfärdigades 1720.

Figur 15. Den igenmurade sydportalens läge avslöjades genom att långhusgrunden vid portalen utgjordes av vanliga gråstenar istället för fint huggna sandstenar.

Referenser

Litteratur

- Börjesson, K. 2014. Östra Karaby – utvändigt renovering. Rapport 2014:07. Regionmuseet i Kristianstad/Landsantikvarien i Skåne.
- Börjesson, K. 2019. Östra Karaby – invändigt renovering. Rapport 2019:07. Regionmuseet i Kristianstad/Landsantikvarien i Skåne.
- Helander, S m.fl. 1993. Mässa i medeltida socken.
- Karlsson, M. 2015. Kyrkorna under äldre medeltid. Skåne landskapets kyrkor. Markus Dahlberg & Ingrid Sjöström, red. Forskningsprojektet Sockenkyrkorna. Kulturarv och bebyggelsehistoria. Universiteten i Stockholm, Umeå och Uppsala samt Riksantikvarieämbetet med stöd av Riksbankens Jubileumsfond, Kungl. Vitterhets Historie och Antikvitets Akademien.
- Liebgott, N-K. 1989. Dansk middelalderarkæologi.

Opublicerat material

Rensbro, H. 2007. Spor i kirkegulve. De sidste 50 års arkæologiske undersøgelser i kirkegulv som kilde til sognekirkernes indretning og brug i middelalder og renæssance. Ph.d.-afhandling vid Afdeling for Middelalder- og Renæssance-arkæologi, Institut for Arkæologi, Antropologi og Lingvistik, Aarhus Universitet.

Kartmaterial

Fastighetskartan

Internetreferenser

Fornsök

Tekniska och administrativa uppgifter

Länsstyrelsens diarienummer 431-29827-2016
Skånearkeologis diarienummer 201643
LUHM nummer 32 974

Län ..... Skåne
Kommun ..... Eslöv
Socken ..... Östra Karaby
Fastighet ..... Östra Karaby kyrka
RAÄ-nummer ..... L1988:4415/Östra Karaby 1:1

Koordinatsystem ..... Sweref 99 TM
N koordinat 6193824
E koordinat 386658
M ö.h. 91-92

Fältarbets tid 2018-06-20-2018-11-18
Antal arbetsdagar 7
Antal arkeologtimmar 50

Projektansvarig ..... Per Sarnäs
Uppdragsgivare ..... Eslövs pastorat

Länsstyrelsens diarienummer 431-35670-2018
Skånearkeologis diarienummer 201901
LUHM nummer 32 974

Län ..... Skåne
Kommun ..... Eslöv
Socken ..... Östra Karaby
Fastighet ..... Östra Karaby kyrka
RAÄ-nummer ..... L1988:4415/Östra Karaby 1:1

Koordinatsystem ..... Sweref 99 TM
N koordinat 6193824
E koordinat 386658
M ö.h. 91-92

Fältarbets tid 2019-01-21-2019-01-23
Antal arbetsdagar 3
Antal arkeologtimmar 16

Projektansvarig ..... Per Sarnäs
Uppdragsgivare ..... Eslövs pastorat

Arkivmaterial i form av shp-filer, digitala foton och rapportoriginal förvaras på Lunds universitets historiska museum.

Bilaga 1

Fyndlista

Fnr	ID	Sakord	Typ	Material	Antal	Bredd	Längd	Diameter	Vikt	Datering	Kommentarer
1	F1	Knapp		Cu	1			18	2		
2	F2	Knapp		Cu	1			17	1		
3	F3	Bokknäppe		Cu	1				3		
4	F4	Mynt	1 öre	Cu	1			25	5,2	1719	
5	F5	Mynt	1/4 skilling	Cu	1			26	4,38	1825	
6	F6	Knapp		Cu	1			19	3		
7	F7	Sölja		Fe	1	30			14		
8	F8	Bokknäppe		Cu	1		30		2		
9	F9	Muskötkula		Pb	1			10	6		
10	F10	Mynt	1 öre	Cu	1			24	4,89	1724	
11	F11	Mynt	1 öre	Cu	1			24	4,39	1724	
12	F12	Mynt	1 öre	Cu	1			25	4,29	1719	
13	F13	Bokknäppe		Cu	1		27		3		
14	F14	Mynt	1 öre	Cu	1			23	4,75	1719	
15	F15	Mynt	1 öre	Cu	1			24	4,63	1719-1720	
16	F16	Mynt	1/6 öre SM	Cu	1			25	6,2	1676	
17	F17	Mynt	1/4 skilling	Cu	1			26	7	1805	
18	F18	Mynt	1 öre	Cu	1			24	4,23	1719	
19	F19	Mynt	Gros	Ag	1			21	1,5	1430-1439	
20	F20	Sölja		Fe	1	52			22		
21	F21	Mynt	1 öre	Cu	1			24	4,58	1721	
22	F22	Knapp		Cu	1			17	1		Ovanför kalkbruksgolv
23	F23	Mynt	Tjurhuvudsbrakteat	Ag	1			14	0,23	1365-1500	
24	F24	Mynt	a-brakteat	Ag	1			15	0,26	1350-1363	Stengolvet
25	F25	Mynt	a-brakteat	Ag	1			15	0,23	1350-1363	Packat lager mellan stenar under tegelgolv
26	F30	Mynt	Tjurhuvudsbrakteat	Ag	1			13	0,32	1365-1500	
27	F31	Mynt	Penning	Ag	1			15	0,71	1332-1360	
28	F32	Mynt	Viertel Witten	Ag	1			13	0,49	1365-1480	
29	F33	Pärla		Glas	1			7	1		